

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-132/2024-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga Suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Blanše Turić, članica vijeća te više sudske savjetnice Martine Barić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Z. L. iz R., kojeg zastupa opunomoćenik A. B., odvjetnik iz V., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 11. srpnja 2024.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/24-01/314, urbroj: 401-01/11-24-1 od 12. ožujka 2024.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika klasa: UP/II-008-07/24-01/314, urbroj: 401-01/11-24-1 od 12. ožujka 2024. odbacuje se žalba tužitelja od 5. ožujka 2024. kao nedopuštena.

2. Tužitelj u tužbi podnesenoj ovom Sudu u cijelosti osporava tuženikovo rješenje, prije svega zbog pogrešne primjene materijalnog prava, pri čemu ističe i da rješenje ima nedostatke zbog kojih se ne može ispitati.

Dalje u tužbi tužitelj ukazuje na različita stajališta istaknuta u sudskoj praksi, vezano uz status Vrhovnog suda u smislu primjeni odredbi Zakona o općem upravnom postupku, odnosno na pravno pitanje je li ima status javnopravnog tijela ili ne. Tužitelj u tužbi smatra da je tuženik "preskočio" niz radnji prije donošenja osporenog rješenja, a takvim postupanjem je povrijedio relevantne odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama. Tužitelj ukazuje na primjenu članka 25. stavka 2. Zakona o pravu na pristup informacijama, a i na primjenu članka 119. Zakona o općem upravnom postupku, prema kojem je tuženik bio dužan prvostupanjsko tijelo obavijestiti o zaprimljenoj žalbi i zatražiti razloge zbog kojih zahtjev korisnika nije riješen u propisanom roku. Smatra da mu je zbog pobliže navedenih propusta tuženika povrijeđeno pravo na cjelovitu i obrazloženu odluku, jer je prvostupanjsko tijelo bilo dužno po zahtjevu postupiti na način da ga obavijesti je li se njegov podnesak ima smatrati zahtjevom u smislu odredbi mjerodavnog propisa, a pri čemu je dužno korisnika uputiti i na način ostvarivanja njegovih prava. Tužitelj smatra da je u oba

navedena slučaja prvostupanjsko tijelo bilo dužno obrazložiti razloge zbog šutnje uprave, tj. o meritumu postupka, jer se radi o tijelu koje raspolaže informacijom traženom u zahtjevu.

Zaključno, tužitelj ističe i razloge zbog kojih su smatra pogrešna i nezakonita tuženikova stajališta vezano uz sadržaj zahtjeva, jer je napominje tražio dostavu zakonske odredbe, a ne tumačenje u vezi primjene zakonske odredbe. Tužitelj predlaže da ovaj Sud, nakon održane rasprave, usvoji tužbeni zahtjev i poništi tuženikovo rješenje te naloži prvostupanjskom tijelu da u određenom roku odluči o zahtjevu tužitelja.

Tužitelj u tužbi traži i naknadu troška upravnog spora u pobliže naznačenom iznosu.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu prije svega predlaže da se tužba odbaci kao nepravodobna. Tuženik ističe da je tužitelj osporeno rješenje zaprimio dana 30. ožujka 2024., a tužbu je putem pošte podnio dana 28. lipnja 2024., odnosno po proteku propisanog roka od 30 dana. Dodaje i da osporeno rješenje sadrži pravilnu uputu o pravnom lijeku. Dalje u odgovoru na tužbu tuženik u bitnom ostaje kod razloga već navedenih u obrazloženju osporenog rješenja, zbog kojih je odbacio tužiteljevu žalbu kao nedopuštenu. Tuženik u odgovoru na tužbu ukazuje i na stajališta iznesena u sudskoj praksi, u pobliže navedenim sudskim odlukama, pa predlaže da se tužba tužitelja odbaci kao nepravodobna, a podredno da se tužbeni zahtjev odbije i potvrdi osporeno rješenje.

4. U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 36/24.) tužitelju je dostavljen tuženikov odgovor na tužbu.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Iz podataka spisa, kao i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je tuženik žalbu tužitelja od 5. ožujka 2024. odbacio kao nedopuštenu. Tužitelj je navedenu žalbu podnio jer Vrhovni sud Republike Hrvatske (dalje: prvostupanjsko tijelo) o zahtjevu tužitelja od 15. veljače 2024. nije donio odgovarajuće rješenje.

7. Tužitelj je u navedenom zahtjevu zatražio da mu prvostupanjsko tijelo dostavi informaciju (naziv materijalnog propisa) i konkretnu odredbu koja propisuje da prvostupanjsko tijelo nije javnopravno tijelo na koje se odnosi postupanje primjenom članka 42. Zakona o općem upravnom postupku.

8. Tuženik je u osporenom rješenju ocijenio da zahtjev tužitelja ne predstavlja zahtjev za pristup informacijama u smislu odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13., 85/15. i 69/22. – dalje: ZPPI), pozivajući se na odredbe članka 5. stavka 1. i članka 18. stavka 5., kojima se propisuje što se smatra informacijom u smislu tog Zakona, odnosno što se ne može smatrati zahtjevom za pristup informacijama.

9. Dalje iz obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je tuženik žalbu tužitelja podnesenu zbog nedonoštenja odluke prvostupanjskog tijela u zakonom propisanom roku, odbacio kao nedopuštenu pozivom na odredbu članka 114. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09. i 110/21.).

10. Prema odredbi članka 114. Zakona o općem upravnom postupku, drugostupanjsko tijelo ispitat će je li žalba dopuštena, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe. Ako žalba nije dopuštena, pravodobna ili izjavljena od ovlaštene osobe, odbacit će je rješenjem.

11. Dakle, navedena zakonska odredba nedvojbeno propisuje pravo i obvezu drugostupanjskog tijela, pa tako i tuženika da u povodu izjavljene žalbe utvrdi, među ostalim, i je li žalba dopuštena.

12. U povodu tužiteljeve žalbe tuženik je ocijenio da u zahtjevu traži dostavu odgovora na pitanje vezano uz primjenu propisa, zbog čega se ne radi o informaciji u smislu mjerodavnih odredbi ZPPI-a. Stoga je pravilan i zaključak tuženika da u predmetnom slučaju prvostupanjsko tijelo nije propustilo u zakonom propisanom roku odlučiti o zahtjevu tužitelja, jer se u konkretnom slučaju ni ne primjenjuju odredbe ZPPI-a, odnosno ne radi se o zahtjevu za pristup informacijama pa je osnovano, pozivom na članak 114. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku, tuženik žalbu odbacio, prethodno utvrdivši da žalba nije dopuštena.

13. Iz podataka spisa proizlazi da se Upravni sud u Rijeci u rješenju poslovni broj: Usl-670/2024-2 od 2. svibnja 2024. oglasio stvarno nenadležnim i tužbu ustupio ovom Sudu kao stvarno nadležnom. Tužitelj je tužbu podnio dana 29. travnja 2024., a tuženikovo rješenje je primio 30. ožujka 2024., zbog čega tužbu nije ocijenio nepravodobnom, što tuženik sugerira u odgovoru na tužbu.

14. Tužitelj tužbeni navodima nije s uspjehom osporio pravilnost i zakonitost osporenog rješenja. Naime, razlozi na kojima tužitelj temelji tužbu se u bitnom odnose na pravilnost stajališta tuženika i može li tuženik odlučiti o podnesenoj žalbi zbog nedonošenja odluke javnopravnog tijela u zakonom propisanom roku, odnosno na pravilnost postupanja tuženika u smislu mjerodavnih zakonskih odredbi. Dakle, tužbeni navodi se u bitnom odnose na pravilnost primjene mjerodavnih postupovnih odredbi i takvi razlozi ne dovode u pitanje pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja. Stoga, a kako tužitelj u tužbi ni ne predlaže izvođenje konkretnih dokaza u ovom upravnom sporu, a niti osporava utvrđeno činjenično stanje, ovaj Sud nije prihvatio prijedlog za održavanje rasprave.

15. Slijedom navedenog, ovaj Sud je, ocijenivši da ne postoje razlozi zbog kojih se tuženikovo rješenje tužbom pobija, a niti postoje razlozi na koje pazi po službenoj dužnosti, na temelju odredbe članka 116. stavka 1. ZUS-a, odlučio kao u točki I. izreke.

16. Tužitelj nije uspio u predmetnom upravnom sporu, zbog čega je i njegov zahtjev za naknadu troškova upravnog spora valjalo odbiti te odlučiti kao u točki II. izreke.

U Zagrebu 11. srpnja 2024.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan, v.r.